

Det vil i hvert tilfælde være et positivt frem-skrift, hvis det så også bliver fulgt op med, at man vil alliere sig med de lande i EU, der entydigt vender sig mod denne forordning.

Hvad angår det andet punkt, offentlighedslovene, skal jeg gøre opmærksom på, at jeg også selv har arbejdet for, at når vi får en eller anden form for ændring af den statslige drift, gælder de fuldstændig intakt. Men jeg skal bare gøre opmærksom på, at selv i en situation, hvor vi fastholder staten som operatør med 100 pct. statsaktier osv., så har meldingerne hidtil været, at det er uoverstigeligt, såfremt man kommer ind på et forretningsmæssigt område. Men det skal kun glæde mig, hvis man kan overvinde denne tærskel, og det ville være noget helt nyt.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 146:

Forslag til folketingsbeslutning om inddragelse af lægfolk i stiftsøvrighedens tilsynsfunkti- on.

Af Flemming Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 14/3 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirkeministeren (Johannes Lebech):

Jeg vil gerne med det samme tilkendegive, at re-geringen ikke kan anbefale dette forslag til fol- ketingsbeslutning.

Forslaget lægger op til, at stiftsøvrigheden, der består af biskoppen og stiftamtmanden, i de sager, der er omfattet af menighedsrådslovens

§ 46, skal tiltrædes af tre valgte menighedsråds- medlemmer.

Menighedsrådslovens § 46 handler om, hvad stiftsøvrigheden kan og skal gøre, hvis et menig- hedsråd foretager sig noget ulovligt. Der kan være tale om, at et menighedsråd har truffet en beslutning, der strider mod lovgivningen, eller der kan være tale om, at et menighedsråd ikke vil udføre et eller andet, som det efter lovgivnin- gen har pligt til at udføre.

Paragraffen giver stiftsøvrigheden mulighed for at annullere en ulovlig beslutning og fastlæg- ger de sanktionsmuligheder, som stiftsøvrighe- den har over for de medlemmer af et menig- hedsråd, der ikke stemmer imod en lovstridig beslutning. Der kan i nogle tilfælde være tale om at pålægge de ansvarlige menighedsrådsmed- lemmer tvangsbøder. Der kan være tale om at anlægge erstatningssager ved domstolene mod de ansvarlige menighedsrådsmedlemmer, hvis den ulovlige beslutning er udført og har bety- det, at kirkekassen er blevet påført et tab.

Når man læser paragraffen, kan man måske synes, at der kan blive tale om drastiske sanktio- ner, men de er jo også kun relevante i en drastisk situation, hvor et menighedsråd eller i hvert fald flertallet af rådets medlemmer handler i strid med lovgivningen. Der vil formentlig også være tale om, at det sker efter samtaler med og på trods af gode råd og henstillinger fra stiftsøvrig- heden.

Kernen i § 46 er altså et legalitetstilsyn, et til- syn med lovligheden af et menighedsråds be- slutninger. En vurdering af legaliteten er en juri- disk vurdering. Derfor er stiftsøvrigheden med dens juridiske og forvaltningsmæssige kompe- tence efter regeringens opfattelse langt bedre eg- net til at foretage denne vurdering end et organ med et flertal af valgte menighedsrådsmedlem- mer.

Menighedsrådsmedlemmernes retssikkerhed er efter min vurdering godt sikret med den nu- værende ordning, hvor det er stiftsøvrigheden, som udøver legalitetstilsynet og træffer beslut- ning om eventuelle sanktioner. Det er den bl.a., fordi stiftsøvrighedens afgørelser kan indbrin- ges for kirkeministeren, som kan foretage en fuldstændig prøvelse af sagen. Kirkeministerens afgørelse kan eventuelt indbringes for domstole- ne.

Jeg mener dernæst, at man må konstatere, at oprettelsen af et nyt organ som det foreslåede i en vis forstand kan sammenlignes med at skyde gråspurve med kanoner.

§ 46 om sanktionsmulighederne har været en del af menighedsrådsloven i godt 6 år. I løbet af disse år har der været ét, jeg gentager ét tilfælde, hvor bestemmelsen i § 46 har været i brug.

Hvis man fulgte beslutningsforslaget, måtte det efter min opfattelse ske på den måde, at der f.eks. for en 4-årig periode i hvert stift blev valgt tre menighedsrådsmedlemmer, som kunne træde i funktion, hvis og når der i det pågældende stift blev et behov for at tage § 46 i brug.

Det ville formentlig og forhåbentlig vise sig, at valget i de fleste stifter ville være spildte kræfter i valgperiode efter valgperiode.

Det fremgår ganske vist ikke af beslutningsforslaget, om det er en sådan valgmode med faste valgperioder, man forestiller sig, men alternativet ville være værre. Det ville jo betyde, at de tre menighedsrådsmedlemmer, der skulle deltage i sagsbehandlingen, først skulle udpeges, når der var en aktuel sag.

Det ville efter min mening være et signal til en usaglig og uskøn valgkamp den dag, der viste sig at blive brug for paragraffen.

Som nævnt har § 46 kun været i brug en enkelt gang på 6 år. Det understreges da også i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at det ikke er det enlige ret aktuelle eksempel, som er den egentlige baggrund for beslutningsforslaget. Forslaget er langt mere begrundet i et principielt ønske om at begynde at få gjort noget ved, at lægfolk hidtil kun perifert har været inddraget i beslutninger på stiftsplan i folkekirken.

Det er naturligvis et helt legitimt ønske at arbejde for, at lægfolkene får en funktion på stiftsplan. Rundt om i folkekirken er der forskellige holdninger til, hvilken rolle lægfolk skal have på det plan. Der er også nogle steder bestræbelser på at få inddraget lægfolk og præster i en samtale.

I Viborg Stift sker det f.eks. i et stiftssamråd, hvis 48 medlemmer mødes 2 gange årlig for at drøfte forhold af økonomisk og teologisk art, som vedrører Viborg Stift. Medlemmerne er bl.a. repræsentanter for menighedsrådene og præsterne.

I Københavns Stift er der for nylig for anden gang holdt et stiftssamråd med i alt ca. 175 deltagere, bl.a. repræsentanter for alle menighedsråd og for præsterne. Det er karakteristisk for det københavnske samråd, at de sætter fokus på et bestemt emne, senest gudstjenestelivet.

De forskellige bestræbelser på at inddrage repræsentanter for menighedsråd og præster i drøftelser på stiftsniveau vil måske også på et

tidspunkt udkrystallisere sig i nogle forslag om, hvordan man kan inddrage valgte lægfolk eller præster i en beslutningsproces på stiftsplan. De forslag kan Folketinget så tage stilling til, hvis og når det bliver ønsket og nødvendigt.

Det forslag til folketingsbeslutning, som behandles i dag, har imidlertid ikke reelt noget med de mere vidtgående og principielle ønsker at gøre. Jeg skal derfor afslutningsvis gentage, at regeringen ikke kan anbefale det foreliggende forslag.

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Hr. Svend Erik Larsen som ordfører.

Svend Erik Larsen (S):

I beslutningsforslag nr. B 146, som er fremsat af Kristeligt Folkeparti, bliver det foreslået, at stiftsøvrighedens tilsyn tiltrædes af tre valgte menighedsrådsmedlemmer i forbindelse med behandling af sager omfattet af § 46 i menighedsrådsloven.

Jeg skal tilkendegive, at Socialdemokratiet ikke støtter forslagsstillerne, men meget gerne deltager i en fortsat debat om omstrukturering af kompetence i de kirkelige råd og stiftsøvrigheden.

Vi vil gerne diskutere, om lægfolk skal have indflydelse på flere områder og højere niveauer, end de har i dag, men vi mener ikke, § 46-spørgsmålet er det rette sted at sætte ind. Sager, der er omfattet af § 46, omfatter primært tung jura. Biskoppen og stiftsammanden udfører i dag legalitetstilsyn af menighedsrådenes dispositioner, og da det drejer sig om vurdering af legaliteten, retslig vurdering af menighedsrådenes arbejde, mener vi, at en faglig, juridisk instans er bedre og bedst egnet til at udføre tilsynet.

Stiftsøvrighedens beslutninger kan i forvejen afprøves i Kirkeministeriet og ved domstolene ifølge § 47 i menighedsrådsloven. Dermed er der altså sikkerhed for, at menighedsrådene kan følge en sag ud over stiftsøvrigheden.

Det påvirker også vores holdning, at § 46 kun yderst sjældent bliver brugt. Vi mener, at beslutningsforslaget lægger op til at oprette en instans og et regelsæt, der næsten aldrig vil komme i brug. Det virker u hensigtsmæssigt og vil heller ikke være tilfredsstillende for de menighedsrådsmedlemmer, der eventuelt skal varetage opgaverne.

Kristeligt Folkeparti lægger i bemærkningerne vægt på, at det ikke kun er på baggrund af den konkrete sag i Vallekilde og Hørve, at de

fremsetter beslutningsforslaget. Ikke desto mindre har beslutningsforslaget kun indflydelse på netop den slags sager.

Vi ønsker derfor ikke at støtte forslaget, men opfordrer fortsat til at overveje mulighederne for strukturændringer i folkekirken med decentralisering og demokratisering for øje.

Bodil Thrane (V):

Kristeligt Folkepartis forslag, som vi nu skal førstebehandle, ser jo umiddelbart positivt ud, idet det folkevalgte element alt andet lige beforder den demokratiske kontrol eller styreform, som de fleste af os går ind for herinde.

Men når man læser § 46 i menighedsrådsloven, kommer man jo i tvivl om, hvorvidt det, Kristeligt Folkeparti foreslår, nu er en god idé, og jeg kom til den konklusion, at det ikke er så enkel en sag, der blot lige er at sige ja til. Forslaget vidner da også om, at der er brug for et større udredningsarbejde fra Kirkeministeriets side, hvis forslaget overhovedet skal beforders.

Funktionen, som stiftsøvrigheden har, er tilsyn med menighedsrådenes arbejde, og den funktion går på, om der er udført en lovlig eller ulovlig handling. Det kan man selvfølgelig sagtens forbinde med et folkevalgt islæt, men jeg mener alligevel, at hvis der skal ændres på sammensætningen eller sættes supplerende personer i stiftsøvrigheden arbejde, bør vi i Folketinget have eksempler på positive og gode ting, inden vi træffer beslutningen, og de kan ikke læses af beslutningsforslaget. Derfor kan jeg på Venstres vegne sige, at vi ikke på det foreliggende kan støtte forslaget.

Hvis der derfor skal ske ændringer, som Kristeligt Folkeparti ønsker, må der som sagt tungtvejende argumenter og konsekvenser til, når vi både taler om retssikkerhed for sognene og menighedsrådene, og omvendt kan man også sige, om det skulle være sådan, at lægfolk ønsker at sidde i dette tilsynselement. I hvert fald synes jeg, der er flere ting, man kan stille spørgsmål om bliver mere optimale, hvis dette lægmandselement kommer ind.

Der er en hel del spørgsmål, vi gerne vil stille under udvalgsarbejdet, hvis der viser sig velvilje for forslaget, inden vi kan tilslutte os. Vi vil som altid arbejde seriøst i udvalget på sagen, men som sagt kan vi ikke støtte forslaget lige her og nu.

Jeg synes alligevel, jeg vil nævne, og jeg tror også, kirkeministeren var lidt inde på det, at når vi skal til at se på sagen i udvalget, var det må-

ske relevant at stille spørgsmål om, hvilken magt biskoppen har, stiftsøvrigheden har over for menighedsrådene, når vi taler f.eks. om de aktuelle krav, om kirketællinger, om det er en egentlig lovfæstet ret, biskoppen har. Det spørgsmål synes jeg også vi kan tage ind under denne behandling i udvalget.

Som sagt her og nu er vi ikke parat til at støtte forslaget.

Eva Møller (KF):

Kristeligt Folkepartis forslag om inddragelse af lægfolk i stiftsøvrighedens tilsynsfunktion fremstår for os som et positivt forslag. Om end vi godt kan se, at der er en række vanskeligheder og problemstillinger forbundet med det foreliggende forslag, finder vi også, at det er et led i demokratiseringen, at man også på stiftsøvrighedens plan inddrager lægfolk.

Derfor har vi efter megen overvejelse besluttet os for, at vi vil sige ja til forslaget og så se på de udmøntninger, der i givet fald vil komme fra kirkeministerens side, fordi vi som sagt kan se, at der er en række vanskeligheder. Men vi kan også godt se, at de forslag, kirkeministeren udarbejder, måske vil vise sig at være så vanskelige og så komplicerede og så meget ude af trit med en række andre ting, at vi til den tid må sige, at det måske alligevel ikke er måden at gøre det på.

Men vi synes, at det fortjener en chance, og vi har også overvejet og føler naturligvis, at der er en ting, der også kunne, skal vi sige, veje den anden vej, nemlig til at man skulle sige nej. Det er spørgsmålet om, at man nu i det kommunale selvstyre er ved at være fremme ved at fjerne lægfolkene fra tilsynsmyndighederne, fordi man siger, at det udelukkende er rent juridisk.

På den anden side har vi Danmark god tradition for et lægelement i vores juridiske behandling, og vi synes, at det som sagt er værd at prøve, også i denne sammenhæng. Så derfor vil vi støtte Kristeligt Folkepartis forslag.

Margrete Auken (SF):

Normalt plejer vi – jeg gør i hvert fald – at rose Kristeligt Folkeparti for deres arbejde med forslag.

Jeg synes ikke, at det her er det bedste forslag, jeg har set fra Kristeligt Folkeparti, lad mig så sige det på den måde. Det er svært læseligt. Hvis ikke man er meget godt inde i sagerne og har helt præsent, hvordan det er med menighedsrådsloven, så er man på den.

Derudover er den historiske gennemgang problematisk. De sjove ting, der skete, f.eks. i 1901 og i 1903, var jo først og fremmest, at J.C. Christensen faktisk lavede forfatningen, ikke bare de der små forsigtige ting, men forfatningen, og det lidt mismodige, der så skete, da Jacob Appel skulle lave menighedsrådsloven, var, at han jo var så tosset over de her menighedsråd, fordi han ville have direkte håndoprækningsdemokrati, at han sagde, de i hvert fald ikke skulle beskæftige sig med ånd, de skulle kun beskæftige sig med mursten.

Det var så Jacob Appels melding. Han havde jo så regnet med, at ånden lå henne hos den der vakte menighed, men han havde næppe forestillet sig, at alt, hvad der derudover var, altså murstenene, på lokalt plan helt skulle overlades til, ja, dårligt nok præsterne, for når det kommer forbi sogneniveauet, så er de jo stort set også væk, og så er vi derhenne, hvor vi helt har afskåret demokratiet.

Men jeg synes, det er prisværdigt, at Kristeligt Folkepartis forslag igen minder om, hvor jammerligt det står til med tilliden til demokratiet, når vi kommer inden for folkekirken.

Det fremgår ikke af det her. Jeg ved ikke, hvor meget det kommer til at fremgå af debatten i dag heller, men man kan jo høre, og vi har jo hørt i Kirkeudvalget for nylig en tidligere minister sige, at man ikke kan give lægfolk så meget ansvar, for så kunne det gå ud over forkyndelsesfriheden.

Så det er virkelig sådan den der mistillid til demokratiet, der præger den kirkelige magtelite. Det er måske det mest skamfulde, vi har, og der er jo selvfølgelig i denne her sammenhæng Kristeligt Folkepartis vedholdende bidrag til en debat, om vi dog ikke kan få demokratiseret kirken mere, om vi ikke kan få inddraget lægfolket på flere niveauer, fuldstændig prisværdigt og stærkt støttet af SF, der har samme ønske.

Er specielt det her forslag så særlig hensigtsmæssigt? Hvis det havde drejet sig om, at vi skulle have lægfolket ind på stiftsniveauet hele vejen igennem og for den sags skyld også præsterne, så havde der ikke været noget problem i det. Eller hvis vi havde haft fuldstændig styr på økonomikontrollen f.eks., også i forhold til Kirkeministeriet.

Det kunne da være meget interessant, hvis vi på et eller andet tidspunkt begyndte at kigge efter, hvordan de flyttede rundt med pengene – nu snakker vi kun om økonomien i denne her sammenhæng – og begyndte sådan at kunne blande

os lidt i den, også f.eks. i kirkeministerens salmebogsbestemmelser, så han ikke sådan skal sidde alene. Det ved jeg godt at han ikke gør, for lobbyisterne er godt i gang, som de plejer at være, de, der netop ikke bryder sig om demokratiet og som siger: Vi har jo vores kanaler, så hvorfor skal vi ulejlighes med det der valgte system og sådan noget. Men hvis det havde været de der hensigter, man havde haft, og havde sagt, at nu skal vi sørge for at have en bredere repræsentation på stiftsniveau, hvor den altså også var en legalitet, så havde der ikke været noget problem i det.

Jeg er enig med ministeren i, at det, vi ser i Viborg og ikke mindst i København, jo ikke kan løfte de problemer, som reelt er, i hvert fald i Københavns Stift, som jeg kender en del til, men det er jo da en prisværdig bestræbelse, at man går i gang med at inddrage lægfolk og præster.

Vi vil følge det lidt med spænding. Jeg har til slutning fra min gruppe til at sige, at vi støtter forslaget, fordi det er et lille bitte, bitte, bitte, bitte skridt fremad, men spørgsmålet er altså, om det er så småt, at det er lige ved at være nede på bladlusniveauet fra Mis med de blå øjne, hvor det er lige på nippet til at være så småt, at det er værre end ingenting. Det er jeg så ikke sikker på, men lad os høre, hvad der bliver sagt senere hen i løbet af udvalgsbehandlingen.

Egil Møller (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på området, hr. Poul Nødgaard, ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg på hans og partiets vegne meddele følgende:

Kristeligt Folkeparti ønsker med sit beslutningsforslag at få mere demokrati ind i folkekirken. Sådan ser vi også på det i Dansk Folkeparti, og vi kan naturligvis støtte den hensigt.

Folkekirken styres i dag af menighedsråd, provsttudvalg, stiftsøvrighed og Kirkeministeriet. Dansk Folkeparti har ved tidligere lejligheder gentagne gange fremført ønsket om en forenkling med udgangspunkt i, at menighedsrådenes rolle blev styrket, så de øvrige kirkelige instansers rolle blev minimeret til det mindst mulige. Hidtil har disse tanker ikke vundet særligt stort gehør her i Folketinget.

Efter disse indledende bemærkninger skal jeg forholde mig til det konkrete forslag fra Kristeligt Folkeparti, som jo drejer sig om stiftsøvrigheden, der i dag kun består af biskoppen og stiftamtmanden. Her ønsker Kristelig Folkeparti, at stiftsøvrigheden udvides med tre medlem-

mer fra stiftet, fordi det derved sikres, at der er repræsentanter for menighedsrådene, når stiftsøvrigheden behandler sager vedrørende tilsyn med stiftets menighedsråd.

Den ordning, der blev indført i 1984 med et stiftsudvalg bestående af en repræsentant for menighedsrådene, er helt utilstrækkelig, bl.a. fordi dette udvalg ikke har beslutningskompetence og i øvrigt kun har ret til at blive orienteret om kirkernes og præsteembedernes kapitaler.

Fra Dansk Folkeparti skal vi her medgive fuld og helhjertet tilslutning til Kristeligt Folkepartis forslag, som burde være gennemført for flere år siden, men man kan vel sige bedre sent end aldrig.

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Hr. Søren Kolstrup som ordfører.

Søren Kolstrup (EL):

Da vores kirkepolitiske ordfører ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Det er jo næppe en hemmelighed, at Enhedslisten på længere sigt gerne ser en adskillelse mellem stat og kirke, bl.a. for at få rene linjer hvad angår de økonomiske relationer mellem stat og kirke.

Hvad angår B 146, hvor forslagsstillerne ønsker, at der skal ske en øget repræsentation af lægfolk i den folkekirkelige struktur, på stiftsplan i dette tilfælde, fremgår det af bemærkningerne til forslaget, at bestemmelserne om stiftsøvrighedens sammensætning er over 200 år gamle. Så her er vel uden tvivl en modernisering hårdt tiltrængt, ikke mindst fordi muligheden for bredere demokratisk deltagelse og repræsentation i styringsorganer og beslutningsstrukturer af forskellig art har gennemgået en kraftig udvikling i de seneste generationer.

Denne udvikling bør da ganske bestemt også gælde den folkekirkelige struktur. En repræsentation af lægfolk bestående af tre menighedsrådsmedlemmer som foreslået i forslaget kan forhåbentlig give større gennemsigtighed i de legalitetstilsyn og afgørelser, som ligger inden for stiftsøvrighedens opgaver.

Enhedslisten bakker op om forslaget om, at de fornødne lovmæssige og administrative ændringer bliver sat i gang for at få gang i processen.

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Hr. Flemming Kofod-Svendsen som ordfører for forslagsstillerne.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at takke de partier, som har udtalt sig positivt om forslaget. Det gælder både Det Konservative Folkeparti, SF, Dansk Folkeparti og Enhedslisten. Jeg forstod også, at Venstre gerne ville i en dialog om forslaget, men havde en del betænkeligheder.

Man kan jo altid drøfte det, når man ønsker, at lægfolk bliver stærkere inddraget i den administrative del, og det er det, der er tale om. Det er ikke et spørgsmål om det teologiske tilsyn, men om det administrative plan. Og der overvejede jeg såmænd længe, om jeg skulle vælge minimalistløsningen eller inddrage mere.

Når jeg valgte denne meget snævre løsning, så er det jo, fordi der lå et konkret forslag, et konkret ønske fra Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer. Det var så begrundelsen for mit valg: O.k., her har vi nogle, som kender situationen. Vi har en lang række menighedsråd i Danmark, og de har, som vi ved, en organisation, hvor de mødes og drøfter spørgsmålene, som vedrører menighedsrådsarbejdet, og de er kommet med et konkret forslag, et konkret ønske, så jeg sagde: O.k., så begynder vi her.

Og jeg har stadig meget vanskeligt ved at forstå, at regeringen er så afvisende over for, at man på et meget lille område åbner op for, at biskop og stiftamtmand ikke alene skal træffe en afgørelse. Men hvis det er sådan, at regeringen synes, man skulle udvide forslaget, så har jeg ikke nogen problemer med at gå ind i en drøftelse af det, når det gælder andre spørgsmål i, skal vi kalde det det verdslige regimente i økonomidelen – det kan der også være gode argumenter for. Men jeg konkluderede altså ud fra den begrundelse, at her ligger et konkret udarbejdet forslag, som jeg synes, der var meget relevans i.

Ellers håber jeg, at udvalgsarbejdet kan være med til at afdække mere om stiftsøvrighedens arbejde på det, jeg vil kalde det verdslige administrative plan, og hvordan vi får en bedst mulig fungerende stiftsøvrighed. Der synes jeg, at det er naturligt, at vi også har lægfolk med, så det ikke alene er biskop og stiftamtmand.

Men endnu en gang tak til de partier, som har bakket forslaget op med forskellige bemærkninger, og som har kunnet se det positive formål med i højere grad at inddrage lægfolk.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Folketingets næste møde afholdes mandag den 7. maj 2001 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvide til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvide til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 18.28

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Der er ikke mere på dagsordenen.